

No. 9.

Waikeana Bay, 2. 10 Nov.

Egen min Mary!

Den 4 de. fick jag ditt sista
bref, af den 19 Okt., som jag besva-
rade samma dag, men nu ^{har jag}
redan börjat tänka efter bref, och
da jag ej får något; Skrif om jag
sjelf. Här ligger vi allt vid vår
Byggnad, i Turkarnas Huset i främ-
sta och det för har
 varit gudsomligt väder, klara, ^{friska}
 saltkruddagar och så varmt som
 i Augusti månad. De tvänne sist
 hafna likväl varit dimmiga, så
 man lätt förvillat sig, på dessa

fordomda flåttor. Inad få vi
väl lemna dem, det skall nem-
ligen redan vara befullt af vi,
d. v. s. 1° och 2° divisionerna samt brig-
aden, den 3° af dem med tillräckligt be-
skars flytta till Balkan, och
öfver de samma, för att hindra
alla truppansamlingar i närheten
af Sofia. Rätt bra är det
att vi åter komma i rörelse,
ty annars finnes det snart
ej mera någon att kommandera.
Af min 130 Skarpsk., som jag
ej ~~mera~~ får i fronten mera än 110,
de sjuka dagligen i några st mest
i magsjuka, vid hela bataljonen
finnes redan närmare 90 på hospi-
tal, förutom mindre sjuka.

Med Wellin är det mycket illa,
jag var i går hos honom till-
sammans med Ranken, han kan
de ej tala, men förstot oss likväl,
och tog nattvarden. Rankens gosse
han dukade snart under, bättre
att en Turkish kule träffat ho-
nom när han hurtig och glot
rusade fram emot den turkiska
redubben. Af de sju Officerar-
som ännu återstå i fronten,
har Knorring snart försvunnit,
ty han har redan länge varit
sjuk. En affär till, så är vi
antagligen utan Officerar, och
dessutom är flere af de bättre
Med:off: antingen sårade eller
sjuka. Vi vänta Hasselblad med
akalighet, ty på Balkan Jettin

garne tar det allt vara kilet
bakare. Vet du det var rät
krua att jag y lag mitt gewär
med, by han tar hin vnde en
med kull och här, ifall man
skjutit en flott. Gurko har ne-
mligen skrymt förbjudet officeren
att gå omkring med jaktgewär. Rapp-
housen locka här både morgon och
afton, stora stora gräsänder, gör
allt sitt till för att följare mig,
men jag börjar nu redan bli en-
gast bognar. En af våra soldater
störde till flott spaktabel här
på bivakplatsen. Han hade upp-
sigt öfver vår slaktjord, och en
af de halfvilda ararne begaf sig
på flykten, justen jagade dem

Länge försökes, blev till slut för-
argad, tog till geväret, sköt
försatt ett skott, men då ingen följde,
smack det för andra gången, och
rymnaren stupade, träffat af båda
kulorna i bagen. Nu var olyckan
att allt detta passerade 200 fyll
framför Brigadens bivack, och
till att se på någon maniska
ej var i närheten. Ellis blev
hoppresand, kunde gifva honom
100 pruzel för uppstått betygen
men Ramsay stod på sig, och af
hela affären lär bli ingenting.

Trihermannen Ramsay har ju varit
upp hemmet och jord, för att se vad
på om hearnes man var sårat eller
ej. Han har ju telegraferat till Nikolai
jag tror äfven till Thronföljaren

Med ännu på här begyrunde telegra-
fen H. f. P. Ramsay har eptill en pa-
dagor tagit emot sitt Regiment,
men ännu hörs vår nya herre ej
af. Måde han snart komma, det
vill jag af allt mitt hjerta, ty
gamla Sundman är alltså undfallen
de för Ellis, som regerar fastligt
med oss, och troligen ej slutar, förr
än någon här honom vetat. —

Om vi är på väg till Paltan, så
skall du väl ej så snart, men
det är juant vi vetu ju ej af oss
gats som passera i den öfriga världen
konstige hälar man som hast på
att håka fred. Här omkring af
dumtrar det både dag och natt,
3^e Gards division, som står över

ifrån oss på det s. k. Boivesset
roser, här ha' det varit helt ibland
vi se också från deras banner, och
senaste natt, beflods det oerphoi-
liga gevärs salpötr, troligen begy-
nade någondera på sig af det din-
miga väder. Min enda Officer ^{Waller}
örnar mig till genom en förfärlig
hosta, men han påstår sig all-
tids ha haft den hostleden. I
morgon skall jag åter ridu och se
på Wallin, jag hoppas du att få
ett varmt läte och de nödros, ty
grjsten har ju ej annat än sin sol-
dat jolita.

Huru ser det om vil på gamla kast,
konstige har det redan fallit snö.
Ha ju Majen väl lof att håka
sig till mer inne, så se om

hon vägar skriva ut för en bakske.
Tyzes Viska vara havat af sig, eller
är han en dylig kraka som Majen
Sär nu Hasselblot, res härifrån
som jag vill hoppas, skulle jag bli
gerne skriva något åt barnen, för
se om han ej är för älskvärd att åtaga
sig beqväm.

Nu börjar redan passera att tyngst
så det är bäst jag säger dig god natt.
Blif nu riktigt fet och väcker till
jag kommer hem, hör du det.

Se äfven till att små flitorna arta
sig väl, så du får huden af dem.

God natt äfven, byss alla barnen,
och helso till far och mor ifrån

din egen Eugén.

När du skriver till Anna så helso
henne äfven, jag har skrivit till henne.